

РЕШЕНИЕ

№ 22695

гр. София, 07.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 07.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **1535** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Г. Ю. Ж. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] с адрес : [населено място] ж.к Л. Г бл.9 вх.Б ап.29 срещу ЗПАМ № 31Зр-23052 от 16.12.2025г , издадена от Д. И. Ч. на дл. Командир отделение в сектор ПП при ОДМВР П. , с която е наложена ПАМ „временно отнемане на СУМПС,до решаване на въпроса с отговорността , но не повече от 18м“ ,съгл.чл.171 т.1 б.“б“ от ЗДвП .

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на обжалваната заповед,тъй като не са налице фактическите основания за издаването ѝ. Претендира се нарушаване на процедурата за извършване на теста за наркотици,който е отчел положителни стойности за кокаин ,поради употребата на обезболяващи по медицински причини.Иска се отмяна на заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателя не се явява и не изпраща представител. Не е ангажирал доказателства и становище по същество.

Ответникът – Д. И. Ч. на дл. Командир отделение в сектор ПП при ОДМВР П. ,също не се явява и не се представлява.Изразил е становище по същество на спора в писмено становище от 05.05.2026.

Софийска градска прокуратура не е заявила становище по жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

В ЗПАМ е посочено, че на 16.12.2025г около 01.00 часа в [населено място] по [улица]на ПВ Х. дол управлява собствения си л.а Фиат П. с рег. [рег.номер на МПС] след употреба на

наркотични вещества или техни аналози, установено с техническо средство DrugTest 5000 с фабричен № ARRC -0079 ,проба № 264 с отчетен резултат -кокаин. На водача бил издаден талон за кръвно изследване №0194812 и АУАН № 471204 /16.12.2025 .

В ЗППАМ е възприето, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП, поради което на основание чл. 172, ал. 2, т. 3 ЗДвП е отнето свидетелството за управление на МПС №[ЕИК] на жалбоподателя.

Заповедта е връчена на 16.12.2025 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице, имащо правен интерес от обжалването, поради което се явява допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал.1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно Заповед №8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, директорът на СДВР е определен да осъществява контрол по ЗДвП, а разпоредбата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП урежда правомощието на ръководителите на службите за контрол да оправомощават длъжностни лица да издават ЗПАМ. Със заповед № 313з-362 / 28.02.2022 г. директорът на ОДМВР П. е определил държавните служители от отдел „Пътна полиция“ при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т.1, б. „б“ ЗДвП. Представени са и заповеди № № 313з-2152 / 15.10.2025 г. директорът на ОДМВР П. , видно от които издателя на заповедта е заемал длъжността командир на отделение в сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВРПерник. В тази връзка съдът намира, че процесната ЗППАМ е издадена от компетентен орган в кръга на правомощията му.

На основание чл. 170, ал. 3 АПК, съдът е указал доказателствената тежест на страните, като съобразно ал. 1 административният орган и лицата, за които оспореният административен акт е благоприятен, трябва да установят съществуването на фактическите основания, посочени в него, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. В тежест на жалбоподателя е да установи съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици.

Юридическият факт, въз основа на който е упражнена компетентността на органа да издаде процесната заповед, е управление на МПС след употребата на наркотични вещества или техни аналози. Видно от приложения талон за изследване и справка от направената проба, при проверката на място е бил отчетен положителен резултат за кокаин .

Други доказателства опровергаващи този резултат не бяха представени от жалбоподателя. Нещо повече , макар при проверката да е бил издаден талон за кръвно изследване ,не беше предоставен отрицателен резултат,нито пък доказателства установяващи че жалбоподателя е дал кръв за кръвен тест за наркотици.

Твърдението ,че приема медикаменти във връзка със здравословен проблем също не беше доказано.

В тежест на административния орган, издал оспорения акт, е да докаже пред съда наличието на извършено административно нарушение, за преустановяването на което е издадена процесната ПАМ, което е безспорно доказано предвид наличните към административната преписка доказателства.

С оглед на това, съдът намира, че така посоченото фактическо основание за издаване на Заповедта, отговаря на действителното фактическо положение, а именно – че на посочената в заповедта дата и час жалбоподателят е управлявал МПС, след употреба на наркотични вещества – кокаин .

При издаване на заповед от вида на оспорената в настоящото производство за налагане на ПАМ, административният орган действа в условията на обвързана компетентност и следователно при установяване наличието на предпоставките по чл. 171, т.1, буква „б“ ЗДвП административният орган е задължен да издаде административен акт за налагане на ПАМ в съответствие с правомощията му по чл. 172, ал.1 ЗДвП, след като се запознае и анализира прецизно всички доказателства в административното производство и да посочи действителното фактическо и правно основание. В конкретния случай фактическото основание, послужило за прилагането на процесната ПАМ спрямо жалбоподателя не е оборено, поради което оспорената заповед се явява правилна и законосъобразна .

В тежест на жалбоподателя следва да се присъдят разноски за юрисконсулско възнаграждение в размер на 511 евро.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 2 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Ю. Ж. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] с адрес : [населено място] ж.к Л. Г бл.9 вх.Б ап.29 срещу ЗПАМ № 313р-23052 от 16.12.2025г , издадена от Д. И. Ч. на дл. Командир отделение в сектор ПП при ОДМВР П. , с която е наложена ПАМ „временно отнемане на СУМПС, до решаване на въпроса с отговорността , но не повече от 18м“ , съгл.чл.171 т.1 б.“б“ от ЗДвП като неоснователна.

ОСЪЖДА Г. Ю. Ж. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] с адрес : [населено място] ж.к Л. Г бл.9 вх.Б ап.29 да заплати на ОДМВР П. сумата 511 евро представляваща юрисконсулско възнаграждение. На основание чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата решението е окончателно.

СЪДИЯ: